ยางนา

ไม้มีค่า คู่ผืนป่าไทย

ชื่อวิทยาศาสตร์	*Dipterocarpus alatus* Roxb. ex G.Don
วงศ์	*Dipterocapaceae*
ชื่อสามัญ	Yang

ต้นยางนา
ไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ สูงประมาณ 40 เมตร

สักษณะทางพฤกษศาสตร์

ยางเป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่มีความสูงประมาณ 40 เมตร ลำต้นตรง เปลือกเรียบสีเทาปนขาว โคนต้นเป็นพูพอน เรือนยอดเป็นพุ่มกลม ทึบ ใบเป็นใบเดี่ยว ออกแบบสลับ รูปไข่แกมรูปหอก กว้าง 8-15 ซม. ยาว 20-35 ซม. ปลายแหลม โคนใบมน เนื้อใบหนา ดอกสีชมพู ออกดอกเป็นช่อสั้นๆ ตามซอกใบและปลายกิ่ง กลีบเลี้ยงโคนเชื่อมติดกันเป็นรูปถ้วย และมีครีบตามยาว 5 ครีบ ปลายแยกเป็น 5 แฉก มีกลีบ 5 กลีบ ปลายกลีบบิดเบี้ยวแบบกังหัน เกสรตัวผู้จำนวนมาก ผล รูปทรงกลม เส้นผ่านศูนย์กลาง 2.5-3 ซม. มีครีบยาว 5 ครีบ มีปีกยาว 2 ปีก สั้น 3 ปีก ปีกยาวมีเส้นตามยาว 3 เส้น เกิดตามป่าดงดิบและป่าเบญจพรรณทั่วไป ขยายพันธุ์ด้วยเมล็ด

ถิ่นที่อยู่

ต้นยางนาขึ้นเป็นหมู่ในป่าดิบและตามที่ราบชุ่มชื้นใกล้แม่น้ำลำธารทั่วไป ที่สูงจากระดับน้ำทะเล 200 – 600 เมตร ออกดอกเดือนมีนาคม – พฤษภาคม เป็นผลเมษายน – มิถุนายน ขยายพันธุ์โดยเมล็ด

ใบ

ดอก

ผล

เมล็ด

ประโยชน์

- ยางเป็นไม้หวงห้าม นิยมนำมาใช้ในการก่อสร้าง
- คนอีสานใช้น้ำมันจากต้นยางทำขี้กะบอง (ขี้ใต้จุดไฟ)
- ในทางสมุนไพรน้ำมันจากต้น ใช้ใส่แผล แก้โรคเรื้อน หนองใน
- น้ำมันผสมกับชันใช้ทาไม้ เครื่องจักสาน ยาเรือ และใช้เดินเครื่องยนต์แทนน้ำมันขี้โล้
- ไม้แปรรูปใช้ทำฝาบ้านเรือน เครื่องเรือน เรือขุดและเรือขนาดย่อม แจว พาย กรรเชียง ใช้ทำไม้อัด

กรมพัฒนาที่ดิน
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สถานีพัฒนาที่ดินปราจีนบุรี